

вече за слуха ехото отъ вчерашния огненъ день.
Наточели не е било..... алюзия е сѣкашъ на нѣщо,
което страстно се е желало, но не се е постигнало....
А гороломно се отекваха и скалитѣ отъ горни усои,
и върхаритѣ отъ тъмни лѣсове — гороломно се от-
екваха на Чинтуловия възторженъ зовъ:

Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сънъ дълбокъ се пробуди.

*
* *

Живата пѣсень е създателка и вдѣхновителка
на художественния стихъ: въ нея е старото вино,
което налага ритѣма и което искри въ римитѣ.

И стихотворецъ, който не е далъ на народа си
нико една жива пѣсень, може много да се е про-
славилъ въ живота си, но името му ще се изгуби
въ праздния шумъ, който е подигналъ. Защото той
на халостъ е отгледалъ гърбица подъ „стѣпки“ и
„цезура“ и на всуе е постигалъ изящество въ рими.

Бъди святъ величественъ въ свѣта: дай пѣсень,
поднеси на народа си чаша старо вино!
